

Noiturno da noiva jarocha

Son veracruzano

*¡Ai que sin, que sin, que sin!
¡Ai que non, que non, que non!
O mar arrola ás estrelas...
¡Ledo rolán de danzóns!*

*Teño unha noiva jarocha:
cór, mel e arume de mangos,
rítmico van de boleros,
quente paixón de huapango.*

*Teño unha noiva jarocha:
risas salgadas de mar,
feros cumes de corrido,
mourenza de señardás.*

*¡Ai que non, que non, que non!
¡Ai que sin, que sin, que sin!
¡Ai a canela das conxas!
¡Ai os peitos de alhelí!*

*Sagro viño de luar
en cálices de magnolia.
As maracas do recendo
tanxen un son de herbaboa.*

*Ando a esmoer meu degoro
(chicle a acougar inquedanzas).
Na preta noite do anceio
os vagalumes da espranza.*

*¡Ai que non, que non, que non!
¡Ai que sin, que sin, que sin!
¡Quen puxera ron de bicos
na piña do teu sorrir!*

*Doces rires de granadas,
engados do amor e o vento.
Bebedeira de falsetes
a ferver nos tolos pleitos.*

*Tépedo corpo de soma
de craridades espido.
Tremor de estrelas e frores
nunha cópula de ritmos.*

*¡Ai que sin, que sin, que sin!
¡Ai que non, que non, que non!
Son os meus brazos vencello...
¡Seu van é feixe de sons!*

Por
FLORENCIO DELGADO GURRIARAN